

[Knud Lind]

ret vigtigt, at vi kommer videre med de forhandlinger, således at dansk erhvervsliv slipper for disse ekstra bureaukratiske foranstaltninger, inden de skal ud at handle med et Østland.

Regeringen siger altid – i hvert fald udadtil – at den er erhvervsvenlig, så derfor håber jeg, at man vil lægge sig i selen, for man har jo reelt foretaget et ensidigt træk uden i øvrigt at sikre sig, at modparten vil gå ind på det samme.

Nu er jeg godt klar over, at man her har beskæftiget sig med nogle lande, hvor man må forvente at der kommer nogle nye regeringer, men jeg håber, at man fra regeringens side vil se meget nøje på dette problem, som Fremskridtspartiet netop har fået pointeret i betænkningens bidraget.

Arne Melchior (CD):

Hr. Ole Espersen talte om lukkethed og afvisning fra justitsministerens side. Jeg har genlæst justitsministerens tale fra førstebehandlingen og finder ikke, at denne karakteristik er helt dækkende. Jeg synes absolut, at der var forståelse og imødekommenhed på en række punkter. At det først skal udmønte sig efterhånden, er en anden sag, men jeg mener, det er for rigoristisk, for kategorisk, at tale om lukkethed og afvisning.

CD har sympati for intentionerne bag forslaget, men har altså måttet afvise det af et par overordnede årsager, dels fordi vi ønsker samtidighed – og jeg må også sige gensidighed – i den slags forhold, og dels fordi vi ønsker, at Danmark ikke skal gå enegang, men på disse områder agere i takt med, sammen med, en række af vore allierede i de sammenslutninger, som vi har allierede i.

Så meget om forslaget direkte.

Jeg vil gerne tilføje, at synspunktet om gensidighed mener vi både alvorligt og generelt. Det bør gælde i alle forhold, altså i relationerne til alle lande, og jeg skal gøre justitsministeren opmærksom på, hvad han udmærket ved: at vi i forholdet til vor store ven og allierede USA har en mangel på gensidighed. Danskere skal have visum for at kunne komme ind i USA, hvori- mod USA-borgere kan komme her uden denne besværlighed, uden denne forsinkelse og uden dette bureaukrati.

Jeg vil gerne give den centring til justitsministeren, om han vil tage, skal vi sige bolden op og score målet. Hvis jeg ikke kan få svar i dag

på et sådan lidt pludseligt rejst spørgsmål, har jeg fuld forståelse for det, men hvis justitsministeren har en afklaret holdning til det og allerede i dag kan give tilsagn om, at han vil tage det op med sin kollega i USA's regering, vil det være dejligt. Hvis ikke, beder jeg i hvert fald om en velvillig overvejelse. Jeg synes ikke, det er klædeligt, selv om det ene land er stort og det andet lille og der kan være forskel på sikkerhedsinteresser og den slags omstændigheder. Jeg mener, at verden i dag er af en sådan art, at USA skal bekvemme sig til at komme op på den standard, som vi har over for USA.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Nu var der så megen uro i salen, at det var svært at høre hr. Arne Melchior, men jeg mener, at jeg opfattede – i øvrigt med stor forbauselse – at den ellers så store frontkæmper for dansk turisme nærmest var ked af, at der var forskelsbehandling USA og Danmark imellem vedrørende visum.

Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at hvis man f.eks. traf den hårde foranstaltning, at man også i Danmark lavede det modsatte træk, ville det gå ud over alle de turister, som måske ønskede at komme hertil, og det er jeg ikke sikker på at hr. Arne Melchior i sin inderste sjæl er så interesseret i. Derfor er det et ret penibelt spørgsmål at begynde at bringe den slags på bane; jeg tror ikke, at hr. Arne Melchior helt har tænkt på sin anden status vedrørende turismen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det sker da, at jeg får at vide, at det, jeg har sagt, er noget sludder, men det er sjældent, at folk siger til mig, at de ikke kan høre, hvad jeg siger. Det fik jeg altså så at vide ved denne lejlighed. Jeg må bede hr. Knud Lind sætte sig ned; så virker højtaleranlægget udmærket.

For hr. Knud Lind må jo netop have undladt at høre efter. Det er da klart, at min opfordring til justitsministeren gjaldt, at danskere heller ikke skulle behøve visum til USA, og da ikke, at Danmark skulle indføre visumtvang over for USA. Så her har hr. Knud Lind altså leget en øvelse, der hedder: Stå på hovedet og dreje tingene om til det modsatte af, hvad der er givet udtryk for.